

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 09.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6186** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Н. Н. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] оф.ет.2, Адвокатска кантора „П., Х. и И.“ против Решение № 4332р-12542/04.03.2020г., издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което е постановен отказ за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство по заявление рег.№ 27099305/22.10.2019г., потвърдено с Решение № 513р-27643/08.04.2020г. на Директор на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

В жалбата се релевират доводи, сочещи, че акта е незаконосъобразен и се иска неговата отмяна. Твърди се нарушение на чл.53 от АПК, поради това, че административният орган не е извършил цялостна проверка на фактите и обстоятелствата по случая, а самото решение не отговаря на законоустановените изисквания за форма на административен акт, противоречи на материалния закон и не съответства на целта на закона. Твърди, че след като е записан в курс за водачи, допуснат до изпит, събрани са му съответните административни такси за изпит и издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, административният орган необосновано приел, че липсва правна уредба, въз основа на която да му бъде издаден искания документ. Сочи, че при издаване на административния акт е допуснато нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, т.к. в

решението липсвало посочване на фактическите и правни основания, които да обосновават крайния извод на административния орган /АО/ за издаването му, а именно постановения отказ. Обстоятелството, че първоначално бил придобил правоспособност в друга държава, а именно М., като впоследствие е подменил издаденото му молдовско свидетелство за правоуправление за българско, с вписано ограничение- код 70 за съответните категории, не го лишавало от възможност да получи ново валидно свидетелство за правоуправление въз основа на правоспособността, придобита в Република България. Освен това твърди, че посочените в решението разпоредби на Директива 2006/126, ЗДвП и Наредба № I-157/01.10.2002г., по никакъв начин не обосновават постановения отказ, т.к. те съдържаха изисквания за издаване на СУМПС, които той изпълнил изцяло и в пълнота. Доводите, които посочва в своя полза били свързани с това, че някои държави в ЕС не признават СУМПС, издадено въз основа на правоспособност, придобито в страна извън ЕС, и поради това му се наложило да поднови шофьорската си книжка, като изкара курсове и положи съответните изпити в страна- членка на Европейския съюз, за да бъде валидно притежаваното от него СУМПС във всички страни от ЕС. Депозираният заявление за издаване на СУМПС било прието като отказ от категориите, за които има издадено СУМПС с код 70. Целта му била, въз основа на подаденото заявление да му бъде издадено ново, а не още едно СУМПС, в което да бъде отразено придобиването на правоспособност за категории „В“ и „С“ в страна-членка на ЕС, т.е. в свидетелството категориите да бъдат записани без код 70. Твърди, че постановеното от АО решение е незаконосъобразен административен акт, поради което моли съда същият да бъде отменен, въпросът да бъде решен по същество, като съдът разпорежи да бъде издадено заявеното СУМПС. Претендира разноски

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпила молба от процесуалния представител на жалбоподателя, адв. Д. И., с която заявява, че не възразява делото да се гледа в отсъствието им. Излага подробни съображения, с които поддържа жалбата и счита, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли същото да бъде отменено и съдът да задължи АО да издаде заявеното СУМПС. Претендира разноски, за които представя списък.

В съдебно заседание ответникът – Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно уведомен, се представлява от юрк. Г., която моли жалбата да бъде оставена без уважение, като подробни съображения са развити в представени писмени бележки. Моли процесното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по подадено до Отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП при СДВР/, заявление вх. № 27099305/22.10.2019г. за издаване на документ за самоличност на български гражданин – свидетелство за управление на моторно превозно средство. В хода на административното производство, при проверка в автоматизираният информационни системи „АИС БДС“ и „АИС АНД“ е установено, че на 30.01.2017г. Н. Н. Б. е депозирал заявление с вх. № 29075330 по описа на ОПП-СДВР, за издаване на

СУМПС, като основание подмяна на молдовско национално СУМПС №[ЕИК] за българско. Към заявлението си е приложил изискуемите документи, съгласно чл.17, ал.2 от Наредба № I-157 от 01.10.2002г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина. Производството, инициирано със заявление с вх. № 29075330/30.01.2017г. е приключило с издаване на СУМПС №[ЕИК]/23.02.2017г., валидно за категории „АМ, А1, А2, А, В1, В, С1, С, D1, D, Ткт“ до 22.03.2022г. Горепосочените категории са придобити на основание подмененото молдовско национално СУМПС и поради тази причина срещу всяка категория е въведена допълнителна информация код „70“, а като забележка в графа 12 е въведен номер на молдовското национално СУМПС. СУМПС №[ЕИК]/23.02.2017г. е връчено лично на лицето на 27.02.2017г. в ОПП-СДВР.

На 23.08.2019г. в деловодството на ОПП-СДВР е постъпил протокол № 3679/22.08.2019г. за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, в който под № 8 фигурира лицето Н. Н. Б., като успешно издържал изпит за придобиване на категория „В“. На 10.10.2019г. в деловодството на ОПП-СДВР е постъпил протокол № 4479/09.10.2019г. за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, в който под № 3 фигурира лицето Н. Н. Б., като успешно издържал изпит за придобиване на категория „С“.

С писма рег. № 4332р-41070/28.10.2019г. и 4332р-49645/12.12.2019г. от страна на ОПП-СДВР до Отдел Пътна полиция-Главна дирекция национална полиция /ОПП-ГДНП/ са изискани становища следва ли да бъдат въведени в българското СУМПС категории „В“ и „С“ без код „70“, предвид повторно придобитата правоспособност за горепосочените категории на територията на Република България. На 17.12.2019 г. Н. Н. Б. депозирал в СДВР- ОПП писмено Сведение от 17.12.2019г., в което същият заявява, че във връзка с подадено заявление за издаване на шофьорска книжка, се отказва от кат.”А” и „D”, придобити в Република М. и желае да му бъде издадена шофьорска книжка, като му бъдат вписани само категории „В” и „С”, за които успешно бил положил изпит на територията на Република България.

С писмо рег. № 3286р-57182/27.12.2019г. е разпоредена проверка по установяване на обичайното пребиваване на Н. Н. Б., ЕГН [ЕГН]. Видно от писмо рег. № 4332р-1489/08.01.2020г. /л.29/ ВПД началник на ОПП СДВР е изискал извършване на проверка от Началник 01 РУ-СДВР за установяване обичайното местопребиваване на Б., като бъдат предприети всички необходими действия и задълбочени проверки за установяване на информацията.

С писмо рег. № 3286р-2404/16.01.2020г. по описа на ОПП-ГДНП, в ОПП – СДВР е постъпило писмо, с което е изразено становище, че в чл.12, ал.1 от Наредба № I-157 от 01.10.2002г. на МВР са посочени изискванията за издаване на СУМПС, като случаят с повторно придобиване на съществуваща правоспособност от категории „В” и „С” не е разписан. Посочено е, че след направен анализ не е открито правно основание, при наличие на вече издадено валидно СУМПС на Б., да бъде издадено друго СУМПС, удостоверяващо придобита по- късно правоспособност в Република България, поради това, че същият вече притежава правоспособност от същите категории.

В отдел „Пътна полиция” СДВР е постъпила информация от НОИ с писмо рег. № 1046-40-134-1/23.01.2020г., че няма данни лицето Н. Н. Б. да се е осигурявал на територията на Република България от месец януари 2019г. до момента.

При тези данни с оспореното решение № 4332р-12542/04.03.2020г., ответният

административен орган е отказал да издаде на заявителя СУМПС, основавайки заключенията си на основание чл.7, т.1, б. „д” от Директива 2006/126/ЕС от 20 декември, по аргумент от чл. 151, ал. 5 от ЗДвП, а именно липса на обичайно пребиваване на територията на Република България, както и неоткрито правно основание, при наличие на вече издадено валидно СУМПС на Б., да бъде издадено друго СУМПС, удостоверяващо придобитата по- късно правоспособност в Република България, поради това, че същият вече притежава правоспособност от същите категории.

Решение №4332р-12542/04.03.2020г. е получено лично от лицето Н. Н. Б. на 05.03.2020г. /л.12/. Същият се е възползвал от правото да обжалва решението по административен ред пред Директора на СДВР. С Решение №513р-27643/08.04.2020г. Директора на СДВР е отхвърлил жалба с вх. №513000-14472/20.03.2020г. подадена от Б. срещу Решение №4332р-12542/04.03.2020г., издадено от ВПД Началник на отдел Пътна полиция в СДВР, с което е постановен отказ за издаване на СУМПС. Решение №513р-27643/08.04.2020г., издадено от Директор на СДВР е получено от Б. на 09.06.2020г.. Същото е обжалвано пред Административен съд София- град на 22.06.2020г.

С писмо рег. № 4332р-1489/09.03.2020г. /л.30/ нач.сектор ОП 01 РУ-СДВР, изпратил обяснение /л.32/ - дадено лично от лицето Н. Н. Б., снето на 05.03.2020г. /след издаване на оспорвания акт/, в което последният заявил, че от 01.01.2019г. до 10.07.2019г. пребивавал в Германия, [населено място], [улица], а от 10.07.2019г. до момента на даване на обяснението – в България, [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Приложени са и документи, представени от Б., издадени от Ханзейска здравна каса в Германия, видно от които жалбоподателят се е осигурявал в Германия за времето от 02.07.2018г. до 10.07.2019г, т.е. през този период той е живял там.

Административен съд – София – град, III отделение, 73-и състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Предмет на настоящото производство е Решение № 4332р-12542/04.03.2020г., с което е постановен отказ на ВПД Началника на отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи да издаде свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ по подадено от Н. Н. Б. заявление за издаване на СУМПС с рег. № 27099305/22.10.2019 г.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверятелен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, като съгласно чл. 51, ал. 1 от ЗБЛД, то се издава от органите на МВР на лица при условия и по ред, определен с акт на МС.

Съгласно чл. 159, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, Министърът на вътрешните работи определя условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство. В изпълнение на тази законова делегация е приета Наредба №

I-157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (Наредбата). Според разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Наредбата, свидетелство за управление на МПС се издава от звената "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР), според постоянния адрес на лицето. В случая постоянния адрес на жалбоподателя е в [населено място], поради което компетентен да издаде исканото свидетелство, съответно отказва да се издаде такова, е Началникът на отдел "Пътна полиция" при СДВР. Следователно обжалвания отказ се явява издаден от компетентен орган – Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, в кръга на неговите правомощия.

Отказът е издаден в писмена форма, като съдържа всички съществени реквизити, предвидени в нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК, но е постановен в противоречия с материалния закон, водещи до неговата незаконосъобразност.

В конкретния случай, жалбоподателят е заявил да му се издаде СУМПС, въз основа на курс за придобиване на правоспособност, допускане до изпит за категории „В” и „С”, след като е заплатил необходимите административни такси за това, успешно положен изпит и подаване на заявление, придружено с всички изискуеми по закон документи. В същото време, жалбоподателят притежавал и валидно СУМПС №[ЕИК]/23.02.2017г., за категории „АМ, А1, А2, А, В1, В, С1, С, D1, D, Ткт“ до 22.03.2022г., придобити на основание подменено молдовско национално СУМПС и поради тази причина срещу всяка категория е въведена допълнителна информация код „70“, а като забележка в графа 12 е въведен номера на молдовското национално СУМПС. По делото /л.61/ е представено и депозирано в СДВР-ОПП Сведение от 17.12.2019г. от Н. Н. Б., в което същият заявява, че във връзка с подадено заявление за издаване на шофьорска книжка, се отказва от кат.”А” и „D”, придобити в Република М. и желае да му бъде издадена шофьорска книжка, като му бъдат вписани само категории „В” и „С”, за които успешно бил положил изпит на територията на Република България.

Съгласно чл. 14, ал.1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г., при придобиване на нова категория, на водача се издава ново свидетелство за управление на МПС въз основа на служебно изпратен от областния отдел на дирекция "Автомобилна инспекция" оригинален протокол за успешно положен изпит, като лицето представя и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7, както и старото свидетелство за управление на МПС. В случая няма спор, че жалбоподателят е представил документите по чл. 13, ал.1, в т.ч. и изискуемата по силата на чл. 13, ал.1, т.6-декларацията за обичайно пребиваване в Р България. Установяването на обичайното пребиваване е необходимо с оглед изискването на чл. 151, ал.5 от ЗДвП, СУМПС да се издава на лица, които са установили обичайното си пребиване в Р България, за което обстоятелство лицата подписват декларация. Изискването СУМПС да се издава и подновява от държавата-членка по обичайното пребиване на лицата се съдържа и в чл. 7, § 1, б. "д" от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства.

Според чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО, респ. §6, т.46 от ДР на ЗДвП, "обичайно пребиваване" е мястото, където дадено лице обикновено живее, т.е. повече от 185 дни през календарната година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които

сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където живее. Независимо от това, обичайното пребиваване на лице, чиито трудови връзки са на различно място от личните му връзки и което вследствие на това последователно пребивава на различни места в две или повече държави-членки, се счита мястото, където са личните му връзки, при условие, че лицето редовно се връща там. Спазването на последното условие е необходимо, ако лицето пребивава в дадена държава-членка за изпълнение на задача с определена продължителност. Следването в университет или друго учебно заведение не се счита за смяна на обичайното пребиваване. Във връзка с горното изискване, в чл. 17, ал.13, т.1 от Наредбата е предвидена и специална хипотеза, при която не се издава свидетелство за управление на МПС в случаите, когато се установи, че лицето, подало заявление има обичайно пребиваване в друга държава- членка на ЕС.

Анализът на посочените разпоредби от европейското законодателство и националния закон ясно и категорично обвързват компетентността на органите за издаване, респективно подновяване на свидетелството за управление на МПС, с мястото (държавата) на обичайно пребиваване, т.е. компетентността на административните органи на съответната държава-членка е обусловена от това дали лицето, което е поискало от тях издаване на свидетелството за управление, има обичайно пребиваване на територията на тази държава- членка.

В разглеждания случай обаче, административният орган не е събрал достатъчно доказателства, че обичайното пребиваване на заявителя е извън страната. За да приеме, че обичайното местопребиваване на жалбоподателя не е в Република България, административният орган се е позовал на получената справка от НОИ с писмо рег. № 1046-40-134-1/23.01.2020г. /л.108/, според която няма данни лицето Н. Н. Б. да се е осигурявало на територията на Република България от месец януари 2019г. до момента на проверката. Независимо, че адресната регистрация на лицата не е достатъчно условие, за да се направи извод за обичайното им пребиваване, нито липсата на данни за полагане на труд в страната, при така установения по делото постоянен адрес на жалбоподателя в Р България, и липсата на безспорни доказателства относно държавата, в която лицето обичайно е пребивавало към момента на подаване на заявлението за издаване на СУМПС, съобразно установените в § 6, т. 46 от ДР на ЗДвП критерии, съдът намира, че не са налице основания да се приеме, че само на база липса на осигурителен доход в Р България, може да се постанови атакувания отказ. Необходимо е по-задълбочена проверка относно получаване на данни за личните

връзки на жалбоподателя, които да сочат тясна и трайна обвързаност на лицето с мястото, където живее. Т.е., не е налице "установяване" от страна на компетентния административен орган, че заявителят е с обичайно пребиваване в друга държава - членка на ЕС, за да е налице хипотезата на чл. 17, ал.13, т.1 от Наредбата.

В конкретния казус на основание изложените доказателства и легалната дефиниция за „обичайно местопребиваване“, посочена в чл. 12 от Директивата, съдът приема, изводът на административния орган за необоснован. Нещо повече, във връзка с писмо рег. № 4332р-1489/08.01.2020г. /л.29/, с което ВПД началник на ОПП СДВР е изискал извършване на проверка от Началник 01 РУ-СДВР за установяване обичайното местопребиваване на Б., е постъпило писмо рег. № 4332р-1489/09.03.2020г. /л.30/ на нач.сектор ОП 01 РУ-СДВР, с което е изпратено обяснение /л.32/- дадено от лицето Н. Н. Б., снето на 05.03.2020г., в което той заявява, че от 01.01.2019г. до 10.07.2019г. пребивава в Германия, [населено място], [улица], а от 10.07.2019г. до момента на даване на обяснението – в България, [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Приложени са и документи, представени от Б., издадени от Ханзейска здравна каса в Германия, удостоверяващи, че жалбоподателят се е осигурявал в Германия за времето от 02.07.2018г. до 10.07.2019г, т.е. през този период той е живял там. Т.е. макар и тези данни да са събрани след постановяване на оспорвания акт, същите не установяват, че обичайното местопребиваване на Б. към относимия период е в друга държава членка на ЕС, предвид това, че заявлението на същия за издаване на СУМПС е от 22.10.2019г. Следователно административния орган преди издаване на обжалваемото решение не е събрал категорични данни, че лицето не е пребивавало в Република България 185 дни през последните 12 месеца. В тази връзка, следва да има предвид и възможността, предоставена с чл. 19 от Наредбата, ако след надлежно установяване на обичайното пребиваване и ако последното е различно от декларираното, СУМПС да се изземва с писмена заповед на началника на съответното звено "Пътна полиция".

Освен това, заявителят Н. Б. е изпълнил изискванията на чл. 14, ал.1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г., за издаване на ново СУМПС- придобил е категории В и С в България, представил е документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7, като е подписал и декларация по чл. 13, ал.1, т.6, че обичайното му пребиваване не е в друга държава - членка на Европейския съюз, и че не е притежател на валидно свидетелство, издадено от държава - членка на Европейския съюз /л.19/, и със Сведение /л.61/ писмено е направил отказ от кат."А" и „D", придобити в Република М., като е

заявил желанието си да му бъде издадена шофьорска книжка, като му бъдат вписани само категории „В” и „С”, за които успешно бил положил изпит на територията на Република България.

Според разпоредбата на чл. 15, ал.2, във вр. с ал.1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г., при подмяна на СУМПС, водачите подават документите, посочени в чл. 13, ал.1, т.1, 3 и 6, както и старото свидетелство за управление на МПС, а когато водачът се отказва от притежавани от него категории, отказът се заявява писмено, като съгласно ал.3 на чл.15 старото свидетелство за управление по ал. 2 се унищожава. В чл. 12, ал. 1 от Наредба № I-157/2002 г. са предвидени девет различни основания за издаване на СУМПС: при първоначално придобиване правоспособност за управление на МПС от определена категория; при придобиване на правоспособност за управление на МПС от нова категория; при възстановяване на правоспособност поради отнемане на контролните точки; при подмяна на стар образец свидетелство за управление с нов; при подмяна поради изтичане срока на валидност; при подмяна поради промяна в данните на водача; при издаване на дубликат; при подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление; при подмяна при възстановяване на правоспособност поради отказ от категории.

Съдът съобрази и разпоредбата на чл. 7, §5, б. „а“ от Директива ЕС 2006/126/ЕО, съгласно която никой не може да притежава повече от едно свидетелство за управление на превозно средство. Съгласно б.„б“ държава-членка отказва издаването на свидетелство, когато установи, че кандидатът вече притежава свидетелство за управление на превозно средство. Тази забрана е транспонирана в разпоредбата на чл. 17, ал. 13, т. 2 от Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, съгласно която не се издава свидетелство за управление на МПС в случаите, когато се установи, че лицето, подало заявление: има друго валидно свидетелство за управление на МПС, издадено от държава - членка на ЕС, или има наложени ограничения или временно лишаване от право да управлява МПС на територия на държава членка /каквато М. не е/, или е започнала процедура по подмяна на свидетелството в друга държава членка. Съобразно доказателствата по делото, заявителят Б. притежава и валидно СУМПС №[ЕИК]/23.02.2017г., валидно за категории „АМ, А1, А2, А, В1, В, С1, С, D1, D, Ткт“ до 22.03.2022г. Горепосочените категории са придобити на основание подмененото молдовско национално СУМПС и поради тази причина срещу всяка категория е въведена допълнителна информация код „70“, а като забележка в графа 12 е въведен номера на

молдовското национално СУМПС. По делото обаче е налично и Сведение от 17.12.2019г. от Н. Н. Б., в което същият писмено заявява, че във връзка с подадено заявление за издаване на шофьорска книжка, се отказва от кат."А" и „D", придобити в Република М. и желае да му бъде издадена шофьорска книжка, като му бъдат вписани само категории „В" и „С", за които успешно бил положил изпит на територията на Република България. Не са налични данни органът да се е произнесъл по това искане от заявителя, обективизирано в писменото сведение.

Предвид горното и при липса на надлежно установено обичайно пребиваване на жалбоподателя, което да е различно от декларираното, съдът намира, че оспореният отказ е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на чл. 17, ал.13, т.1 и чл. 14, ал.1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г., поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество, преписката следва да се изпрати на началника на отдел ПП при СДВР, който да се произнесе по заявление №27099305/22.10.2019г., като се съобрази и с тълкуването и прилагането на закона, дадено в мотивите на настоящото решение.

От изложеното по-горе е видно, че в хода на административното производство са допуснати нарушения на административно производствените правила, като не са спазени чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, довели и до нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното, настоящият състав на съда счита, че следва да отмени оспорвания акт, като върне преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно указанията и тълкуването на закона, дадени в мотивите на решението.

С оглед изхода на спора и направеното от жалбоподателя своевременно искане за присъждане на разноските по делото, ответната страна следва да бъде задължена да заплати на Н. Н. Б. сума в размер на 310 (триста и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд- С. – град, III отделение, 73- и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. Н. Б., ЕГН [ЕГН] Решение № 4332р-12542/04.03.2020г., издадено от началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР, потвърдено с Решение № 513р-27643/08.04.2020г. на Директор на Столична дирекция на вътрешните работи.

ВРЪЩА преписката на административния орган– Началник отдел "Пътна

полиция" при СДВР, за ново произнасяне по заявлението на Н. Н. Б. с рег.№ 27099305/22.10.2019г. по описа на отдел "ПП" при СДВР, съобразно указанията по приложението на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Н. Б., ЕГН [ЕГН] сумата от 310 (триста и десет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от същото.

СЪДИЯ: